Biblioteca de «Els Follets»

La Pinteta d'or.

LA PINTETA D'OR

Imprempta «La Popular», Aribau 121.

PERSONATGES

CAVALLER	35 anys
LA NINA	10 »
CABRER	12 «
DAMISELA	20 «
PASTORA	25 «
SENESCAL	60 «

Quadre: Homes d'armes.—L'acció a Catalunya.—Sigle XVII.

BIBLIOTECA DE «ELS FOLLETS»

LA PINTETA D'OR

VISIÓ MUSICAL EN TRES QUADROS
PERA TEATRE D'INFANTS

ORIGINAL D'EN

MANEL MARINEL-LO

AB MÚSICA DEL MESTRE

MODEST SERRA

Estrenada ab gran éxit el dia 12 de Novembre de 1911, en el teatre Sala Imperi.

BARCELONA
LLIBRERÍA CIENTÍFICH-LITERARIA
JOSEPH AGUSTÍ
Elisabets, 4

QUADRO I

Galeria d'un palau que dona al jardí; arcada practicable al foro; á la dreta, porta que va al palau.

La Nineta al peu de l'arcada guayta el jardi.

La música toca.

CAVALLER

(Sortint de la porta)

Aixis; toquin clavicordis,
violes y violins;
veyam si la melangía
lograrém ferla fugir.
Fa uns dies que ella es senyora
d'aqueix palau tan felis
abans, y are ple de llágrimes,
de pena y de sospirs.

(S'atansa á la seva filla)

Com te va filleta meva?

Tens els ulls enterbolits:
Encare no t'aconsoles,
encare está tan retrist
aqueix cor de colometa?
!Deu meu! vull venir á florir
l'alegria en aqueix rostre
qu'es el meu millor espill.

NINA

Ay! Pare, lo méu bon pare,
el méu cor estará trist
fins que trovi la pinteta
la pinteta d' or polit.

CAVALLER

Bé prou l'hem cercada, filla,
per les cambres y els jardins.

(*Mimós s'asseu en un silló apropantse la Nina*)

L'argenter te'n fará un'altra
y de gust mes exquisit.

NINA

Encare que cent me'n fassin,
encar que me'n fassin mil
ni una, será com aqueixa
que, no sé cóm, m'ha fugit.
El senyor Rey, en persona
va donármela un matí!

CAVALLER

El senyor Rey, filla méva,
No ha de saber lo sucsehit.
Si d'or era la perduda,
la tindrás d'or y rubins.

NINA

No sé qué tenia aquella
que m'habia embalit!
En el floronet del centre
m'hi veya la cara á dins.

CAVALLER

(*Amanyagantla*)

T' hi veyas á dintre, aqueixa
carona de serafí?
Millor la veurás en l'altre
que l'or, será mes brunyit.

NINA

Ay pare, jo estaré trista
fins que la torni á tenir;
si no trovo la pinteta
no hi haurá ditxa per mi
al palau, ni voldré festes
ni res que fassi fruir.

CAVALLER

Filla, la filleta meva
no t'ho tens de pendre axís:

Que dirá la damisela?
Que dirán els teus cosins?
Que dirán els homes d'armes
al veure el teu posat trist?

NINA

Es que jo vull la pinteta...

CAVALLER

No's trova en lloch; ja t'ho he dit
y, com no surti una fada
á portarla d'improvís
la judico ben perduda.

NINA

(plora)

Aixó no's pot pas sentir.
Si el senyor Rey algun dia
ho sabés, quin compromís!

CAVALLER

(Li arregla la cabellera)

Vina aqui, nineta meva
Que no m'estimes á mi?
Que no veus que jo pateixo
veyent ton rostre esmogit?
Desde la mort de ta mare
(Deu la tinga al Paradís)
no hi ha al mon altre criatura

que la nineta, per mi.

(Li besa el front)

Per ventura no m'estimes?

NINA

Ab tota l'ánima!

(Se li penja al coll)

CAVALLER

Aixís,

prométem aconsolarte,
no'm vulgas veure afligit.

NINA

(Fa que no ab el cap)

CAVALLER

(S'apropa á la porta del palau)

Que vinga la damisela,
que vinga ben prompte aquí
á cantá una cansoneta.
No't plau?

NINA

Si ho voleu vos, si

DAMISELA

(Saluda ceremoniosament)

Demanava el senyor comte?

CAVALLER

Si, damisela; veniu,

y feunos una cantada
que esbandeixe tot seguit
la tristesa qu'ens acora
á la nineta y á mi.

DAMISELA

Quina cançó vos agrada?

NINA

Vos la podeu escullir.

MÚSICA

DAMISELA

L'aureneta se'n ha anat
tot volant, á terra estranya,
perqué s'atansa l'hivern
y li fa por l'hivernada.

L' aureneta se'n ha anat
batent les hermoses ales,
y jo l'he vista pel cel
com una sageta blava.

L' aureneta tornará
ab la primavera gaya,
y altra volta fará el niu
al redós de la taulada.

(Al acabar la cansó, al veurer que ni el Cavaller ni la Nineta li diuhen res, fa un acatament y se 'n va).

PARLAT

CAVALLER

No t'ha plagut la cansó?

NINA

Ni mica.

CAVALLER

Ja m'ho pensava!
Filleta'm vols fer sofrir
veijent la teva migransa.

(Pel jardí vé el Cabrer ab payola y esclops y entra tot decidit per l'arcada).

CABRER

Senyor; bon dia y bon hora
Nina; lo mateix vos dich.

(La nina fa un geste de por y's posa darrera el Cavaller).

Oh no tingan por, Nineta,
que per vos es per qui vinch!

CAVALLER

(*Irat*)

Y, qui ets tú, per arribarte
fins asi, sense permis?

CABRER

(*Trayentse la payola un xich confós*)
Sò el cabrer de la Masía...

CAVALLER

Bé ets, Cabrer, prou decidit!

CABRER

Senyor... lo reixat badava
y soch entrat al jardi,
he cridat —Ave Maria!—
sense que ningú sortís:
Com que tinch les cabres fora
y's pot perdre algun cabrit,
guayto, us veig á la terrassa,
y jo, que, de dret hi vinch.

CAVALLER

(*Signantli el jardí*)

Vésten!

CABRER

Me'n vaig desseguida
Que no'm puch entretenir.

(*Busca tot afanyós en el sarró*)

Al peu mateix de la reixa
que hi ha al bosch, això he cullit;
y he pensat. de qui pot esser
una cosa rica així?

(El Cavaller s'inpacienta, la Nina va apropantse al cabrer)

No més pot ser de la Nina;
ab aixó, aqui la teniu!

(Trau ab tot cuidado la pinteta d'or y l'allarga á la Nina)

NINA

Quin goig! Ja tinch la pinteta!
(Fa ademan de péndrela)

CAVALLER

(La pren d'una revolada y la dona á la Nina)
Cabrer! véstemen d'aqui,
que, no sé com no't castigo
per barroé, y per atrevit!

CABRER

No es pas per batxilleria
que só entrat, prou ho havéu vist!
(Ab recansa se'n va veyent l'actitut del Cavaller)
Les meves pobres cabretes
ne saben mes d'agrahir!
(desapareix pel fons del jardí)

NINA

Guayteu, tota l'ha entelada!

CAVALLER

No veus que porta aquells dits!
Ja faré jo que no puigi
ab les cabres, tant sovint!
Estás are ben contenta?

NINA

Oh pare, el meu pare, si!
Senyor, tinch una alegria
que no'm cap dintre del pit.

CAVALLER

(*L'agafa per la ma y entran al palau*)
Doncas toquin clavicordis
violas y violins.

(*Musica*)

QUADRO II

Montanya escarpada; al fons el castell. Se va fent de nit. La Nina figura estar ajeguda darrera una roca, pró no's veu.

(*Com mes fonda la escena, millor*)

MÚSICA

(*La pastora vé cantant*)

Les ombres de la nit
s'aixecan de la plana;
se'n van montanya amunt
y la foscor escampen.

Les ombres de la nit,
la terra ens amortallen;
(*entra á l'escena*)
la terra que s'adorm

del sol enamorada.

Les ombres de la nit
no'm donen cap recansa,
que ja tinch prau claror
ab la de la estelada.

PARLAT

CABRER

(*Surtint de la dreta ab una galleda d'aigua*)
Com refila la Pastora
tot anantse cap al más!
Me plau mes garlar ab ella
que ab el senyor del Palau.
Veu que li torno una joya
y'm reb com si fos un cá!
Jo no l'hi hagués dit paraula,
ben bé que li hauria estat.
Pro, nó, no'm perteneixia
la trovalla, no; está clar,
Qui trova cosa perduda
no se l'ha de quedar pas.

PASTORA

Ab qui parlas?

CABRER

Res, parlava

ab mi sol.

PASTORA

Te'n ha passat alguna.

CABRER

Si, sempre en passen.

PASTORA

Conta, conta

CABRER

No, qu'es tart.
Anem a abeurar les cabres
y jo t'ho contaré al mas

PASTORA

Anem donchs que la minestra,
está la taula esperant.

CABRER

Anem, ja't dich jo pastora
que n'ha succehit un cas.

(Se'n van y apareix un home d'armes del castell cercant per tot arreu)

MUSICA

Busca que busca, que buscarás
peró, la Nina, no's trova pas.

Potsé una bruixa
l'haurá encantat;
Potser un lladre
la retindrá.
Cerca pels boscos
sens reposar
no's veu ni rastre,
no's trova pas
ni una petjada
pera guiar.
Busca que busca, que buscarás,
pero la Nina no's trova pas.
(*S'allunyen y desapareixen*)

PARLAT

CABRER

(*retorna*)

He sentit com veus extranyes.
Serán els esperitats?
(*Guayta concirós*)
Veig claror á llunyanía
que será aixó? Deu me val!
Ho contaré á la pastora
perqué ella com qu'es mes gran
sab mes coses que jo. Vaja!
(*Fa com qui recula*)

(S'ou un feble gemech)

Mes, que sento, algú gemega...
(Deixa la galleda) *(s'ou un altre gemech)*
Y es aprop!
(La claror de la lluna descobreix la Nina)
¡Ay! Deu me val!
(Agenollantse) Ó estich cego, ó es la Nina!
Pero, aqui, al bosch, que hi fará?
Esta dormida, pobreta.
Potser s'hagi desmayat;
tiremli una mica d'aigua
al rostre y retornará.
Ja's belluga, ja respira,
ja obra els ulls
(Afligit) Us hem fet mal?

NINA

(Aixecantse)

La pinteta! La pinteta,
qu'altre cop se m'ha esgarriat!
Mentres els aucells guaytava
acotada al finestral,
he vist altre cop que'm queya
al demunt d'un verdissá;
jo que surto desseguida
tota sola del palau.
La he cercat, per entre boscos

Al veurem sola y perduda
lluny de casa tant y tant
Cabrer! si me la trovessis
el meu cor te'n fora grat!

CABRER

(S'allunya respectuós)

Ja la cercarém, la Nina,
tant bon punt se fassi clar.
Are, abans que tot, es hora
de que us dugan al palau.

CAVALLER

(De dins y apareixent á poch)

Filleta, la meva filla
Ahont ets! fesme senyal!

NINA

(Ab alegria) Es él Pare, el méu bon Pare
que pel bosch m'está cercant!
Soch aqui!

CABRER

Es aqui la Nina!
(El pare l'amaya ga y petoneja) *(Pausa)*
la he trovada ab un desmay.

CAVALLER

Cabrer, per aqueixa volta,
ben discret que t'has portat.

(*Li dona una bossa de diners*)
Té, aqui tens unas monedas
y entórneten cap al mas.

CABRER

Senyor· guardeuvos la bossa
que'l dincr, cap falta'm fá:
só el cabrer de la Masía,
y també en tinch de sobrant.

CAVALLER

(*guaytantlo fit á fit*)
Minyonet: saps qu'ets un home?

CABRER

Faig lo que m'han ensenyat:
ajudo a qui'm necessita,
torno sempre bé per mal.
(*fa actitud de pendrer la galleda*)

CAVALLER

Filleta, la filla meva,
allarga al cabrer la má,
que la noblesa de l'ánima
val més que la de la sanch.

NINA

Oh, si, si! Pró, la pinteta

me la volguesis cercar!

(*Dona la ma al cabrer*)

CABRER

Jo vos prometo, la Nina,
portarla demá al palau,
que si no es á sota terra,
be próu la tinch de trovar!

(*Agafa la galleda* y *se'n va*)

Santa nit!

CAVALLER

Dorm y reposa!

(*Agafa la Nina y se'n va pel fons*)

NINA

(*Tombantse*)

Adeu, y fins a demá!

CAVALLER

Fins a demá, y jo't prometo
que si la logras portar
t'ha de plaurer la rebuda
que't farem en el palau.

QUADRO III

Gran sala del Palau: fines trals al fons tab vidrieras de colors; portas laterals. Una aula ab un canalobre encés y á cada banda un sitial ocupats respectivament per el Cavaller y la Nina.

PARLAT

CAVALLER

Lo que es aquesta vegada
la pinteta no vé pas.

NINA

Esperém, esperém, pare,
que pot ser la trovará.

CAVALLER

Trovarla prou, pero darla...
ab las horas que han passat
bé tenia temps de sobras

NINA

Donchs, jo crech que la durá

CAVALLER

Donchs jo, no; que á hores d'ara
la deu haver esbocinat
pera véndrela el diumenge
a un jueu si pot trovar.

NINA

Ay! pare, jo vos ho prego
no'm volgueu desesperar
que jo espero la pinteta
si no avuy, pot ser demá.

CAVALLER

Millor, millor que l'esperis
pro, creume aqueix bordegás
la sap molt llarga

NINA

Tal volta
el pobret hagi prés mal

CAVALLER

Esperarém quatre dies
y sino la vé á portar
baixarán els homes d'armes
á buscarlo al meteix Mas,
Llavors faré que'ns expliqui
lo que hagi fet mestres tant,
y si ment jo l'asseguro,
que de mí's recordará.

NINA

No sé, pero encare espero...

CAVALLER

Hora es de tancá el palau,
la nit ja sens en ve á sobre
Y á fe es nit de tempestat.
(*S'aixeca y s'atansa á la porta dreta*)
!Senescal!

NINA

?Que feu?

CAVALLER

Dono ordres
d'aixecar el pont!

NINA

¡Deu me val!

SENESCAL

Senyor!

CAVALLER

Feu que el pont aixequin
y que tanquin el reixat
digueu á la damisela
que vinga aqui per cantar,
y els bons cavallers que pugin.

SENESCAL

Sereu servit al instant.

(*S'ou un tró llunyá*)

NINA

¿Sentiu qnin trò?

CAVALLER

La tempesta
que s'atansa bramulant...

NINA

(*s'apropa a son pare*) ¡Tinch por!

CAVALLER

Té pór la Nineta?
De que?

NINA

Dels trons y dels llamps!

CAVALLER

Tem á Deu y res més temis
qu'Ell mana en tot lo creat
(*S'ou un altre tró*)

NINA

Quin esglay!

DAMISELA

(*Apareix fent una cortesia*(

CAVALLER

La damisela,
asseyeuvos al sitial
feu provisió de rondalles
y prepareuse á cantar

DAMISELA

Sereu servit, senyor Conte.

NINA

Vull rondalles, no vull cants.

CAVALLER

Lo que vulgas reina meva.

DAMISELA

Vol rondalles? Molt be está.
Comenso?

Nina

No pas encara
que els cavallers no han entrat

Cavallers

Santa nit!

Caváller y Nina

Santa nit!
(Els Cavallers se quedan drets al voltant de la taula)

Caváller

Nina
Digas, podém comensar?

Nina

Per mi, si.

Caváller

La Damisela
podeu doncas recitar.

Damisela

EL CASTELL

D'una gran roca en el cairell
un gran castell diu que hi habia

era un castell tan vell, tan vell,
que qui va alsarlo no's sabia...

Dintre el castell entaforat,
diu que un bruixot el temps passaba
era un bruixot sech y arrugat
que feya por quan se'l mirava!. .

Era un bruixot llarch y ennegrit
com si fos fill de morería...
que al sonar sempre mitja nit,
del vell castell diu que sortia...
(*Un tró proper interromp a la damisela*)

NINA

No canteu més. Quina por!..
(*S'ou la pluja que rebot damunt dels finestrals*)

CAVALLER

Ja plou!

NINA

(*Tremolant*) Si!

SENESCAL

La tempesta
ja es aqui!

CAVALLER
Senyors, es l'hora
d'aixecâ els ulls allí dalt!
(Signa el cel y fa la senyal de la creu; tothom fa lo mateix)
(La tempesta va creixent)

MÚSICA

La negra nuvolada
s'ha extés per tot l'espay;
el llamp esqueixa els núvols,
els trons donen esglay.
La pluja sobre els vidres
rebot furiosament,
y passa la tempesta
que porta arreu el vent!...
Sant March,
Santa Creu,
Santa Bárbara no'ns deixeu!

Els arbres se dobleguen,
fent pas al huragá:
les torrenteres s'omplen
pera dar l'aigua al plá;
s'aplanen les cullites

les fruytes van cayent,
que passa la tempesta
montada sobre el vent.
Sant March,
Santa Creu,
Santa Bárbara no'ns deixeu!
(*Els derrers trons se senten ja al lluny*)

PARLAT

NINA

Oh! Quina por!...

CAVALLERS

Reyna meva
la tempesta ja ha passat,

DAMISELA

Aviat lluirán les estrelles
perque els núvols ja se'n van.

SENESCAL

Aqueixos oratjes, Nina,
al estiu no duren may!

DAMISELA

Es la calor la que'ls forja

SENESCAL

Y ells, ab la calor se'n van.

CAVALLER

Cavallers, penso qu'es hora
d'anar á taula!

SENESCAL

Bé está.
Vaig donchs á donar les ordres.

CAVALLER

(A la Nina que resta corpresa)
Encare está capficat
aqueix çaparró?

NINA

Si, encare!
(S'ou una campana) (Expectació)
Haveu sentit? Ha sonat
la campana de la reixa.

CAVALLER

El vent l'haurá fet tocar!
(La campana toca altre cop)

NINA

Truquen, truquen!

CAVALLER

A aqueixa hora
sols pot ser un caminant.
(A un Cavaller)

Que l'obrin, que l'aixopluguin
y que li donguin menjar!

NINA

Pare, tinch una recansa!...

CAVALLER

La tempesta t'ha afectat!

NINA

Si, si, será la tempesta...

CAVALLER

Cada vegada t'ho fá...
(Apareix el Cabrer tintinejant y tot xop seguit del Senescal y del Cavaller.)

SENESCAL

El cabrer de la Masía!

NINA

Es ell! *(En un arranch)*

CAVALLER

Tú, aquí!

DAMISELA

Deu me val!

CAVALLER

Ets ardit minyó! M'agrades.

NINA

Pobret, está tremolant!
(Se'l mira ab compassió)
Y digas, dus la pinteta?

CABRER

Oh! si, si que la he trovat.
(La treu del sarró)
Pro, tinch fret.

CAVALLER

(Prenentla)
Que l'acompanyin
á les cambres al instant,
que li cambihin la roba
que me'l vesteixin com cal,
que si vol, desd'are es patge
de la cort d'aqueix palau!

CABRER

Grans mercés, jo no mereixe
tant honor.

CAVALLER

Vinga la má!
Érats cabré á la Masía
aquí, cavaller serás
ab el temps!

NINA

Oh! si, bon Comte!
que ben bé que s'ho ha guanyat!
(*Pausa*)

CABRER

No tinch pare, no tinch mare,
no tínch mes que'l meu remat;
si'm voleu, jo vos prometo
que us seré sempre lleyal!
(*Assentiment dels presents*)

CAVALLER

Cabrer, paraula es paraula!

CABRER

Senyor, vos beso la má!
(*Li besa la ma*: quadro)

MÚSICA

Preu 50 centims